

سیاست جنایی ایران در خصوص جرایم مالی رایانه ای

علیرضا سایبانی^۱، اصغر کریمی^۲

^۱ استادیار حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی بندرعباس

^۲ دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی بندرعباس

چکیده

انسان عصر حاضر، افزون بر دنیای فیزیکی، که از زمان خلقت خود با آن مانوس بوده و با آن خو گرفته، به دنیای جدیدی به نام فضای سایبر پا گذاشته که از ویژگیهای متمایزی برخوردار است این فضا توانمندی هایی شرایط و مقتضات برای پیشبرد بهینه امور در اختیار دارد که بشر را ناگزیر از به کارگیری بهدون تبعیض و فراگیر آن تمامی عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، صنعتی، بهداشت و درمان و حتی نظامی کرده است. انعطاف پذیری و سادگی بی نظیر در کابری، حتی موانع سنی و میزان دانش و مهارت را نیز برداشته است. بی تردید، این وضعیت بیم و امیدهایی را برمی انگیزد؛ و اما آن چه مسلم است این که بهره برداری صحیح و سودمند از این فضا مستلزم رعایت هنجارهایی است که تخطی از آنها میتواند باعث آسیب هایی شود و برخی از آن ها حتی مستوجب جرم انگاری و مجازات گردند. با این حال، چنان چه به کاربران، که مانند کودکی نوپا در این دریای بیکران رها هستند، آموزش های صحیحی داده نشود، هرگونه مقابله با هنجارشکنی های سایبری در جهت برقراری موازین اخلاقی سایبری، می تواند با ایرادات جدی حقوقی و اخلاقی مواجه گردد. این نوشتار برآن است با بررسی راهکارهای پیشگیری اجتماعی از جرایم سایبری، به عنوان شاخه های از پیشگیری از وقوع هنجارشکنی های مجرمانه سایبری، میزان کارایی آن را در نهادینه سازی هنجارهای اخلاقی سایبری مورد قرار دهد.

واژه های کلیدی: فضای سایبری، جرم سایبر، پیشگیری اجتماعی سایبری، پیشگیری وضعی.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۴۲-۱۲۴